

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest
Donáti u 35/45.
1015.
IV/359-/2018

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/359-2/2018
Érkezett:	2018 MÁRC 22.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	Ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fenti számú felhívása kapcsán a korábbi beadványt az alábbiak szerint egészítem ki. Az AB előtti eljárásra vonatkozó meghatalmazást az eredeti ügyvédi meghatalmazás tartalmazza. Az elektronikus úton történő beadásra az I.f. bíróság hívott fel.

Alulírott

[REDACTED] az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI IV 27.§.a-b.) pontjai alapján , továbbá a **28. § (1)** Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § (1.) bek. a.) pontja, illetve a (2.) bek. a.) pontja szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja. A fentiek alapján

alkotmányügyi panasszal

élünk, a Fővárosi Törvényszék 42.Pkf. 637.635/2017/2. sz. határozata kézbesítve: 2018.01.19.-én, a Bp.i II-III. Kerületi Bíróság 4.P.22.305/2017/2 - határozatára is kiható hatállyal, mert az Alaptörvényben biztosított jogainknak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve.

Indítványozom a fenti határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján

Indítványozom egyben a 6/1986 IM.r.(VI.26) IM.r. 6.§.(1.) bekezdése Alaptörvény ellenessége megállapítását és jelen ügyre vetítve hatálytalanságát

Személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)

a.) pontja alapján indítványomban hivatkozom az

Alaptörvény II. Cikk kapcsán arra, hogy az emberi méltóság sérthetetlen. Mindenkinek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...

Alaptörvény XV.Cikk. A törvény előtt mindenki egyenlő

Alaptörvény XXVIII. Cikk. 1.) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy...valamely perben a jogait.....független és pártatlan bíróság tisztességes..... eljárásban bírálja el

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan hatósági, közigazgatási,döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1.b.)

A kérelmezők költségmentességi kérelmét a bíróságok a 6/1986.IM.r.-re hivatkozással azzal utasították el, hogy az egy főre jutó havi jövedelem meghaladja a mindenkori özvegyi nyugdíj legkisebb összegét, amely 28.500.-Ft/hó/fő

e.) Indokolás, hogy a felhívott közigazgatási döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Az Alaptörvény II. Cikk kapcsán:

Az emberi méltósághoz tartozik az egyén szabad rendelkezési joga. A szabad rendelkezési jogból levezethető önrendelkezési jog magában foglalja a kereseti kérelemhez való kötöttség elvét is. A Pp. 3.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az eljárás során kötve van a felek kérelméhez. Ezzel kapcsolatban a Pp. 215. §-a kiemeli, hogy a bíróság a döntésének meghozatala során nem terjeszkedhet túl a kereseti és viszontkereseti kérelmen. Ez azonban azt is jelenti, hogy a bíróságnak az ítélet teljességének elve szerint minden kereseti kérelemről is döntenie kell. Amennyiben ezt elmulasztja, akkor ezzel megsérti a félnek a tisztességes eljáráshoz való jogát.

A határozatok a társadalmi fejlődés alapján régen túlhaladott ezért Alaptörvény ellenes 6/1986-os IM.r alkalmazásával akadályozzák az indítványozó szabad rendelkezési jogát, azaz azt, hogy érdekei érvényesítése érdekében bírósághoz forduljon, amelynek akadálya a retrográd IM.r kirívóan alacsony összegű

jövedelmi feltételhez kötött költségmentesség engedélyezése feltételei alkalmazásával annak megtagadása

Alaptörvény XV Cikk.(1.) bek.: A törvény előtt mindenki egyenlő

Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alap jogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon.

A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] pontja). A jelen esetben nem a diszkrimináció tilalmának általános szabályát, hanem a XV. cikk (4) és (5) bekezdésében biztosított esélyegyenlőség szabályait kell alkalmazni.

A határozatok figyelmen kívül hagyták azt az alapvető követelményt, hogy a jogszabályokat céljuknak és az Alaptörvény céljainak megfelelően kell alkalmazni.

A különböző vagyoni helyzetekben élő érdekérvényesítők tekintetében az esélyegyenlőség akkor valósult volna meg, ha a mai társadalmi-

jövedelmi viszonyokhoz igazította volna a határozat a költségmentesség megadásának feltételeit.

A különböző vagyoni állapotokban élő jogérvényesítők tekintetében az esélyegyenlőség továbbá akkor valósult volna meg, ha a bíróság a jövedelmek arányosítását elvégezve, nyilvánvalóan kizárja az IM. rendelet mai viszonyok között tarthatatlan alacsony jövedelmi feltételeit. és legalább a létminimum összegét –amely annak cca. 3x-osa-figyelembe véve, állapítja meg a költségmentesség igénybevételének lehetőségét

Az Alaptörvény XXVIII.Cikk (1.) bekezdés értelmében Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a bíróságok ügyét tisztességes módon bírálják el.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a ... bíróság tisztességesen ... tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában.

A tisztességes eljáráshoz való jognak egy demokratikus társadalomban kiemelt szerepe van Ez a garancia egyike a demokratikus társadalom alapvető elveinek

A tisztességesség követelménye az eljárásokra teljességükben érvényes.

A fentiek értelmében a polgári jogi igényeknek bíróság elé terjeszhetőnek kell lenniük

A tisztességes eljárás alkalmazásának elvei részletesen meghatározzák azokat az eljárási garanciákat, amelyeket a polgári jogi eljárásokban a felek számára biztosítani kell. A rendelkezés célja, a felek és a megfelelő igazságszolgáltatás érdekeinek védelme. Ezért a peres feleknek lehetőséget kell adni arra, hogy a szükséges hatékonysággal érveljenek ügyük mellett

Ehhez adódnak hozzá a bíróság szervezetével és összetételével, valamint az eljárás lefolytatásával kapcsolatos garanciák

Ugyanez igaz arra a nemzetközi jogi alapelvre, amely megtiltja az igazság a-szolgáltatás megtagadását.

Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a perbíróság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „bíróság”köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat A bíróságoknak „gondosan” kell eljárniuk

Az „eljárási” tisztességességet az biztosítja, hogy a kontradiktórius eljárás lefolytatás során a felek által tett beadványokat megtárgyalják és azokat a bíróság előtt egyenlőként kezelik

A kérelmező konkrétan megjelölte azokat a jogszabályhelyeket és tényeket, amelyek alapján a korábbi eljáráshoz képest eltérő jogi érvek felhívása szerepelt, Ptk. 100.§-108.§.,-115§.

A fentiek kapcsán a bíróság nem járt el gondosan, mert a felhívott és a korábbi eljárásban felhívott jogi hivatkozásoktól és tényektől eltérő jogi érveket és eltérő tényeket nem vizsgálta meg megfelelően, sőt azokat szándékosan átminősítette

A fentiek hiányában az indítványozó tekintetében az eljárás nem volt tisztességes, mert a bíróság az indítványozók részéről előterjesztett és az ügy szempontjából releváns jogi hivatkozásokat és észrevételeket nem tárgyalta érdemben, így az eljárás a kérelmező részéről nem lehetett hatékony. A tulajdonjogi elévülhetetlenség, továbbá a tulajdonjogi igény-lényegesen különbözve a kártérítési igénytől-érdemi vizsgálata és az eljárás e tekintetben történő lefolytatása biztosíthatta volna a hatékony jogérvényesítést

Mindezekből következően le kellett volna vonnia azt a konklúziót, hogy az ítéletek sértik a Pp. 213.§.(1.) bekezdésében foglaltakat, mert nem döntöttek a teljes petitum tekintetében. Ebből következően sértik a Pp. 163.§-ban foglalt tényállás feltárási kötelezettséget, ezért az eljárás tisztességtelen

A független és pártatlan törvényes bíróhoz való fordulás joga megsértése:
A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, az egyénnek „egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg”

A fentiekben kifejtett kritériumoknak megfelelő „polgári jogokat és kötelezettségeket” érintő „jogvita” alapján, a félnek joga van, hogy a polgári jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos bármilyen igényét bíróság elé vigye. Ez magában foglalja a „bírósághoz való jogot” amelynek egy aspektusa a hozzáférés joga, vagyis a jog ahhoz, hogy polgári ügyekben bíróságok előtt eljárást lehessen kezdeményezni.

A bíróság azzal, hogy az indítványozó azon igényét, hogy az eljárás megindításhoz szükséges jogos érdekét érvényesítő jövedelmi viszonyai alapján alkotmányosan járó költségmentességet kapjon, elutasította, ezzel megsértette a bírósághoz való fordulás jogát egyben a törvényes bíróhoz való fordulás jogát is

A 67/1995. (XII. 7.) AB határozat : „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás

szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.”

A tisztességes eljáráshoz való jog kiemelkedően fontos alapelve a pártatlan ítélkezéshez való jog, amely több alapjogot is magában foglal.

A törvényes bíróhoz való jog viszonylatában alaptörvény ellenes, a kézi szignálást és az ügyelosztási tervtől formális indokokra hivatkozással való eltérést megengedő szabályozás. A kontrollálatlan átszignálások általános alkalmazása miatt jelenleg is fennáll az „irányított” szignálás lehetősége, amely kétséssé teheti a pártatlan ítélkezést.

Ez az alkotmányos hiányosság jelen ügygel érintett bíróságokra is fenn áll.

-Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” [19/2015 (VI.15.) AB határozat]

Jelen ügyben a határozatok nem vizsgálták felül az idejét múlt és retrográd tartalmú 6/1986. IM.r –rel kapcsolatos indítványozói jogi érveket és az azt alátámasztó tényeket

Az IM r. szerinti indokolatlanul alacsony jövedelmi felső határhoz kötött költségmentességi engedély-havi 28.500.-Ft/hó/fő – a hasonló helyzetben lévő állampolgárok egy jelentős csoportját kizárják a bírósági út igénybevételének lehetőségétől, mert az ugyancsak indokolatlanul magas bírósági eljárási illetéket nem tudják megfizetni költségmentesség hiányában. Az indokolatlanul alacsony összegben megállapított költségmentesség kizárásával a bíróságok nem tettek eleget az esélyegyenlőség alapvető feltételeinek.

A tisztességes eljáráshoz való jog alapnormái közé tartozik a tisztességes tárgyaláshoz való jog is. Ez több taxatív meg nem határozható alapjogot takar.

Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi

szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

. Az EU Bírósága C-173/03. számú ügyben hozott határozatának a 33- 40. pontjában az alábbiakat mondta ki:

33. „A magánszemélyek számára a közösségi jogban részükre biztosított jogok hatékony bírósági jogvédelme biztosításának szükségességéhez kapcsolódó hasonló megfontolásokkal ugyanilyen módon ellentétes az, ha az állami felelősség kizárólag azért nem állapítható meg, mert a közösségi jognak a végső fokon eljáró bíróságnak felróható megsértése az e bíróság által végzett jogszabály-értelmezésből ered.

Jelen eljárásban az indítványozók alapjoga azért sérült, mert nem történt meg az érdemi döntés a költségmentesség kérdésében. Erre abból lehet következtetni, hogy a határozatok nem tartalmazzak olyan tényekre és jogszabályokra vonatkozó „ellenindokolást” amelyből az érdemi döntés levezethető. A határozatoknak a keresetre vonatkozó és az indítványozó által megjelölt jogszabályi és ténybeli felvetéseinek érdemi elbírálásnak hiánya kizárja, a hatékony bírósági jogvédelem lehetőségét. (A kizárólag a jogszabályi szakaszok felsorolása, nem meríti ki a hatékony bírósági jogvédelmet.

az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében feltüntetett indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, azaz azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és

észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [7/2013 (III.1.) AB határozat]”

A határozatok nem indokolták meg, hogy milyen tényekre és bizonyítékokra alapozták az elutasításokat. Lényegében tartalmi indokolás nélkül figyelmen kívül hagyják a keresetet és nem hoztak érdemi döntést. A fentiek tekintetében megsértették a Pp.221.§. (1.) bek.--ben felhívott minden jogszabályi rendelkezést, különös képen az elutasítás érdemi jogszabályi háttérének illetve az érdemi ténybeli feltárási kötelezettségének alaptörvényi elvét.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági,döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Csak a hatékony jogorvoslat biztosítása esetén állapítható meg az, hogy a bírósági eljárások során érvényesült a jogorvoslathoz való jog.

A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.

„Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

A hatékony jogorvoslathoz való jog megköveteli, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés.

A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]}–[1

A jelen ügyben a hatékony jogorvoslati jog nem valósult meg, mert, nem történt meg az I.f ítélet és a kereseti kérelem részletes és kellő mélységű, és összehasonlító analíziséje, amely feltárta volna az ellentmondásokat, azaz azt, hogy az I.f határozat nem biztosította az Alaptörvény a tisztességes eljárásához és az esélyegyenlőséghez, továbbá a törvényes bíróhoz, a bírósághoz való fordulás jogához fűződő állampolgári védelmet

A fentiek hiányában sérült a Pp. 206.§-ban foglalt okszerű mérlegelés elve, amely alkotmányos alapelv és a nemzetközi jog alapján kötelezően vizsgálendő körülmény.

Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 1. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatokat. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljárásához való joggal összefüggő megállapításait.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevételével és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indokolásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljárásához fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

A pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A bírósági határozatok a fenti indokolási kötelezettség elvét sértik, mert nem adnak számot arról, illetve az indokolásból nem derül ki, hogy az ügy lényeges részeit, és az azzal kapcsolatos észrevételeket kellő alaposítással megvizsgálta e.

a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség (erről lásd: *Baucher kontra Franciaország*, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.).

Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja (erről lásd: *Shala v. Norvégia*, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.).

Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.

A fentiek nem valósultak meg az alapeljárásban, mert az alapelvet sérti a felületes és jogi és ténybeli hivatkozásokat érdemben nem tartalmazó indokolás, így különösen, hogy az indokolás a kártalanítás kérdésre ki sem tér, illetve, hogy a tulajdonjogi igény is elévülhet

A 6/1986-os IM.r. hatálytalansága

A határozatokat a bíróságoknak a tisztességes eljárás szabályai szerint kell meghozni, amely magában foglalja az Alaptörvény és a jogszabály céljának megfelelő döntést.

A jogszabálynak meg kell felelnie az Alaptörvény elveinek, amelyet alkalmazni kell döntéseik kapcsán, azaz ha a jogszabály és az Alaptörvény ellentétes tartalmú, úgy az Alaptörvény alapján kell dönteni, felülbírálv a jogszabályt.

Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 1. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatokat. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő megállapításait.

A jogszabály és az Alaptörvény ütközése:

Az Alaptörvény a tisztességes eljárás keretében biztosítja a bírósághoz fordulás jogát, amelynek nem lehet akadálya az adott kérelmező olyan jövedelmi vagyoni helyzete, amely az eljárást azért nem tudja megindítani, vagy a megindított eljárást közigazgatási eljárás keretén belül megfellebbezni, mert azt anyagi helyzete nem teszi lehetővé.

A tisztességes eljárás kötelezően alkalmazandó elvei a bíróságok részére az adott jogszabály feltételeinek-az Alaptörvény előírásai alapján és tekintetében – az aktuális társadalmi környezet vizsgálatát is előírja, mert az egyén jövedelmi és vagyoni viszonyai csak annak keretében vizsgálhatók

A 6/1986 IM.r. 6. §-a szerinti felső értékhatár a 28.500.-Ft/Fő/hó - valójában 29.200.-Ft/fő/hó – 2017-2018 években anakronisztikus jellegű és nem felel meg a jogszabály céljának, mert a KSH évenként kibocsátott létminimum összegével össze nem egyeztethető, mivel az cca. 90.000.-Ft/Hó/fő körül lett megállapítva.

A költségmentességet biztosító felhívott jogszabály célja az elsősorban jövedelmileg rosszul álló személyek hatósághoz való fordulási jogának biztosítása.

A 28.500.-Ft összeg lényegében az egész ország lakosságát kizárja a költségmentesség jogosultságából, ezzel akadályozva a hatósághoz való fordulás jogát, megsértve a felhívott Alaptörvény XXVIII. (1.) cikkében foglaltakat.

A tisztességes eljárás követelményének a határozatok akkor feleltek volna meg, ha költségmentességet, az Alaptörvény ellenes Rendeletnek a jövedelem összegére -28.500.-Ft-vonatkozó feltételeit figyelmen kívül hagyva, a KSH nemzetközi előírásoknak megfelelő számításai alapján kibocsátott létminimum értékét veszik figyelembe, amely nagyjából 90.000.-Ft/fő/hó

Az Alaptörvény R. Cikke.(3.) bekezdésében foglalt értelmezési szabálynak- a józan észnek megfelelő feltételeknek mond ellent. a létminimum összege töredékének-1/3-ad- megfelelő költségmentességi jövedelemhatár alkalmazása.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indokolásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

A pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás te hát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen meg fogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A bírósági döntések a fentiekben foglalt alkotmányos elvet sértik, mert nem adnak számot döntéseikben arról, illetve az indokolásból nem derül ki, hogy az ügy lényeges részeit, és az azzal kapcsolatos észrevételeket kellő alapossággal megvizsgálta e. Ezen körön belül nem ad számot arról, hogy a jogszabály és az Alaptörvényben foglalt ellentmondásokat miért nem az Alaptörvényben foglaltak alapján és javára bírálta el.

Ugyancsak Alaptörvény ellenes a 6/1986-os IM.r. költségmentességet kizáró jövedelem felső határa-28.500.-Ft, pontosabban 29.200.-Ft figyelembevétele akkor, amikor nyilvános és így köztudott a KSH évenként nyilvánosságra hozott létminimum összege, amely 2016-2017 években cca 89-90.000.-Ft körül volt.

A nemzetközi normák alapján kiszámított létminimum kosár kizárólag az élelmiszer fogyasztás költségeit veszi figyelembe, amely alapján a költségmentességet még inkább megalapozza az a körülmény, hogy a hatósági eljárás költségei tovább emelhetik a létminimum egy főre eső havi összegét a fentiekén túl.

Az 1986-os év normáit tartalmazó költségmentességi jövedelem plafon alkalmazása kirívóan törvénysértő és ellentétes magával a jogszabály komplex céljával, továbbá az Alaptörvény XXVIII.Cikk. (1.) bekezdésével, azaz azzal, hogy minden állampolgárnak alkotmányos joga van bírósághoz

fordulni jogos érdekei védelmében, amelyet vagyoni viszonyai nem akadályozhatnak meg.

1b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozzuk a Fővárosi Törvényszék 42.Pkf.637.635/2017/2 sz. illetve a Bp.i II-III. Kerületi Bíróság 4.P.22.305/2017/2 sz. határozata, továbbá a 6/1968/VI. 26/ IM.r. 6.§.(1.) bek Alaptörvény ellenessége és hatálytalansága megállapítását .

Bp. (2018.02.03.)

2018.03.14

Tisztelettel

Indítványozó

DR. CZIRMES GYÖRGY